

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان فرسایش پذیری در حوضه آبخیز دربند با رویکرد تکنیک منطق فازی و مدل پسیاک اصلاح شده

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مخاطرات محیطی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۰ صفحه

نویسندگان:

زهرا اشرفی فینی - دانشجوی دکتری جغرافیای طبیعی دانشگاه تبریز
شهرام روستایی - دانشیار جغرافیای طبیعی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

شناسایی، پیش گیری و کنترل خسارات انسانی و اجتماعی و اقتصادی ایجاد شده توسط خطرات طبیعی مانند فرسایش، از اهداف موسسات تحقیقاتی و اجرایی است. هدف انجام این تحقیق، شناسایی مناطق امن و خطرناک و قوع فرسایش و تکنیکهای فازی و GIS در حوضه آبخیز دربند در استان تهران است. پارامترهای مورد استفاده برای تعیین فرسایش پذیری در این تحقیق، زمین شناسی، خاکشناسی، ارتفاع، شیب، کاربری اراضی و اشکال فرسایش و بارندگی است. وزن پارامترهای مؤثر جهت استخراج توابع عضویت فازی، از روش فراوانی نسبی حساسیت به فرسایش در هر کلاس محاسبه شده است. از میان مدل‌های مختلف فازی استفاده شده در این تحقیق، مدل گامای ۰/۸ فازی دارای کمترین تغییر پذیری و انحراف از معیار در مدلسازی نسبت به مدل تجربی پسیاک اصلاح شده می باشد. در نتیجه این دو مدل برای تهیه نقشه پهنه بندی خطر فرسایش انتخاب شدند. مدل سازی این پدیده با استفاده از شبکه استنتاج فازی و

کلمات کلیدی:

فرسایش، پهنه بندی، منطق فازی، حوضه دربند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیولیکا:

http://www.civilica.com/Paper-ICEHH02-ICEHH02_151.html

این صفحه به معنای تاییدیه نمایه سازی مقاله در پایگاه استنادی سیولیکا می باشد. در هر لحظه به منظور تایید اصالت این گواهی می توانید وضعیت ثبت مقاله را از طریق لینک فوق به صورت آنلاین کنترل نمایید.